

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากการสอนโดยใช้นิทานแผ่นเดียว โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนประโยคของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้สื่อ นิทานแผ่นเดียว ก่อนการทดลองมีคะแนนความสามารถในการเขียนโดยรวมอยู่ในระดับปรับปรุง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.75 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่อง พบว่า คะแนนการเขียน เรื่อง โรงเรียนของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 2.75 คะแนน คะแนนการเขียน เรื่อง บ้านของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 1.75 คะแนน คะแนนการเขียน เรื่อง ครอบครัวของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 1.25 คะแนน คะแนนการเขียน เรื่อง เพื่อนบ้านของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 1.50 คะแนน และคะแนนการเขียน เรื่อง สัตว์เลี้ยงของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 1.50 คะแนน เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายคน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนประโยคของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้สื่อ นิทานแผ่นเดียวอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุงทุกคน และหลังการทดลองมีคะแนนความสามารถในการเขียนโดยรวมอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.25 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่อง พบว่า คะแนนการเขียน เรื่อง โรงเรียนของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 4.50 คะแนน คะแนนการเขียน เรื่อง บ้านของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน คะแนนการเขียน เรื่อง ครอบครัวของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน คะแนนการเขียน เรื่อง เพื่อนบ้านของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน และคะแนนการเขียน เรื่อง สัตว์เลี้ยงของฉัน เฉลี่ยเท่ากับ 4.75 คะแนน เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายคน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนประโยคของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้สื่อ นิทานแผ่นเดียวอยู่ในระดับ ดีทุกคน

2. การเปรียบเทียบความสามารถในความสามารถการเขียนประโยคของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้สื่อ นิทานแผ่นเดียว พบว่า หลังเรียน โดยใช้ นิทานแผ่นเดียว เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีคะแนนความสามารถการเขียนประโยคสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนประโยค ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้นิทานแผ่นเดียว ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่วนใหญ่ มีความสามารถในการเขียนประโยคอยู่ในระดับต้องปรับปรุงทุกคน การพัฒนาความสามารถในการเขียนประโยค โดยใช้สื่อนิทานแผ่นเดียว เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนประโยคของอยู่ในระดับดี ทุกคน เช่นเดียวกับงานวิจัยของดวงใจ วรณสังข์ (2541 : 147) ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอน โดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย พบว่า ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรินทร์ เสรี (2553 : 141) พบว่า รูปแบบการสอนเขียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนภายหลังการใช้รูปแบบการสอนเขียนนักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดี การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้เตรียมการสอนเขียนไว้ อย่างเหมาะสม เช่น การเตรียมตัวผู้สอน ผู้สอนต้องมีการปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยอยู่เสมอ พยายามหากิจกรรมที่สนุกสนาน จัดเตรียมเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก และเตรียมอุปกรณ์การสอนไว้ให้พร้อมก่อนสอนทุกครั้ง การเตรียมตัวเด็ก จะต้องเตรียมความพร้อมทางพัฒนาการทุกด้าน เพื่อให้เด็กคุ้นเคย และสามารถบังคับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อให้เขียนตามทิศทางที่ต้องการ ได้อย่างคล่องแคล่ว และการเตรียมอุปกรณ์ ในการเขียนให้พร้อมใช้อยู่เสมอ (พูนสุข บุญยสวัสดิ์, 2544 : 48-49) ส่วนการสอนเขียนภาษาไทยนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2528 : 14-25) เช่น การเขียนตัวอักษร ให้ถูกต้องตามวิธี การเขียนตัวพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามลักษณะอักษรหรือตัวหนังสือไทยนั้นมีรูปแบบหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีความเห็นตรงกันในเรื่องความถูกต้อง สวยงาม การวางท่าในการเขียน การวางท่าในการเขียนที่ถูกต้อง จะทำให้เขียนได้สวย เขียนได้นานและไม่เสียสุขภาพ ผู้สอนควรเอาใจใส่ฝึกและคอยแนะนำ แก้ไขตลอดเวลา คือ 1) การจับดินสอให้ถูกต้องโดยใช้นิ้วแม่มือจับดินสอ ให้ดินสอวางอยู่บนนิ้วกลางส่วนนิ้วนางและนิ้วก้อยนอนอยู่ใต้ นิ้วกลาง จับดินสอหลวม ๆ ปลายนิ้วห่างจากปลายดินสอประมาณ 1 นิ้ว เวลาเขียนไม่เกร็งนิ้ว 2) ทำนั่งควรนั่งหันหน้าเข้าหาโต๊ะ นั่งตัวตรง ไม่งอหลัง ฝ่าเท้าแตะพื้นหรือที่วางเท้า ฉะนั้น โต๊ะและเก้าอี้ควรได้ขนาด สัดส่วนกับร่างกาย คือ วยของเด็กด้วย โต๊ะควรมีขนาดกว้างพอที่จะวางมือและแขน ได้ พื้นควรเอียงลงมาเล็กน้อย 3) การวางแขน แขนขวาหรือแขนที่ใช้ในการวางเกือบบนลำตัว กระยะให้ข้อศอก

ห่างตัวประมาณ 3 นิ้ว ช่วงแขนตั้งแต่ข้อศอกลงไปควรวางอยู่บนโต๊ะ แขนช่วงล่างวางเป็นมุมฉากกับขอบกระดาษหรือสมุด 4) การวางสมุดหรือกระดาษ การวางสมุดหรือกระดาษต้องสัมพันธ์กับการนั่ง การจับดินสอดและการวางมือให้อยู่ในท่าสบาย เพื่อเขียนได้สะดวกไม่เมื่อยง่าย จะช่วยให้เขียนได้สะดวกรวดเร็ว ควรวางกระดาษให้อยู่ตรงหน้าพอดี ตาและหน้ากระดาษห่างกันประมาณ 15 นิ้ว หัวกระดาษหรือสมุดวางเฉียงมาทางซ้ายทำมุมกับขอบล่างของโต๊ะประมาณ 30-35 องศา การคัดลายมือ การสอนเขียนในระดับประถมศึกษามีการฝึกให้คัดตัวบรรจงเต็มบรรทัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัด และเขียนหวัดแถมบรรจง การสอนเขียนตามคำบอก วิธีสอนเขียนตามคำบอก นอกจากจะฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องแล้วยังช่วงฝึกทักษะทางภาษาอีกหลายประการ เช่น เข้าใจความหมายของคำ จับใจความทั้งประโยค ย่อความของเรื่องได้ดีและเสริมทักษะการฟัง และการอ่านหรือการเขียนตามคำบอกควรดำเนินการเป็นขั้น ๆ เช่น ขั้นที่ 1 ผู้สอนอ่านเรื่องทั้งหมดตามที่ต้องการให้นักเรียนเขียนให้ฟังก่อน 1 เทียบ เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำ เรื่องราว และเป็น การเร้าความสนใจให้นักเรียนอยากเขียน ขั้นที่ 2 ผู้สอนอ่านคำหรือประโยคเป็นคำหรือวรรคให้ฟัง 2 ครั้ง ครั้งแรกให้นักเรียนฟังอย่างมีสมาธิ คือตั้งใจฟังและคิดตาม เพื่อให้เข้าใจความหมายและจำคำ ที่ให้เขียนได้ ขั้นที่ 3 อ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟังเป็นครั้งที่ 2 แล้วให้นักเรียนลงมือเขียน

นอกจากนั้นจากการตรวจแบบฝึกหัดได้พบข้อผิดพลาดดังกล่าวข้างต้น ทำให้ได้แนว การสอนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ต้องแก้ไขในการเรื่องเขียนคำตกหล่น (Omissions) การเติมคำหรือเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น (Additions) การเขียนสลับที่หรือแทนที่อย่างผิด ๆ (Substitutions) และการจัดตำแหน่งของคำในประโยคที่ผิดพลาด (Word Order) ดังนั้น ผลการวิจัย ครั้งนี้จึงแสดงให้เห็นว่า การศึกษาความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหลังการเรียน โดยใช้นิทานแผ่นเดียว อยู่ในระดับดี และความสามารถในการเขียน ประโยคหลังการเรียน โดยใช้นิทานแผ่นเดียว สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

จากการทำวิจัย ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และได้ จดบันทึกข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องในการเขียน ประโยค เช่นการเขียนคำตกหล่น (Omissions) การเติมหรือเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น (Additions)

การเขียนสลับที่หรือแทนที่อย่างผิด ๆ (Substitutions) และการจัดตำแหน่งของคำในประโยคที่ผิดพลาด (Word Order) ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไมเคิลบัสต์ (Myklebust. 1964 : 294 – 30) ที่ว่าข้อผิดพลาดในการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่พบบ่อยที่สุดก็คือ การละคำหรือเขียนคำตกหล่น (Omissions) รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดเรื่องการเขียนสลับที่หรือแทนที่อย่างผิด ๆ (Substitutions) นอกจากนี้ยังพบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการจัดตำแหน่งหรือเขียนลำดับคำในประโยคผิดพลาด (Word Order) และเขียนคำเพิ่มมากเกินไป (Additions) เช่นเดียวกับงานวิจัยของราตรี ปิตาวรานนท์ (2525 : 99) และพูนศักดิ์ ฐิริปริษา (2528 : 72) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนของนักเรียนหูหนวก พบว่า นักเรียนหูหนวกมักเขียนผิดพลาดในเรื่องการจัดตำแหน่งหรือเขียนลำดับคำในประโยคผิดพลาดและเขียนคำเพิ่มมากเกินไป เช่นเดียวกัน ลักษณะความผิดพลาดในการเขียนประโยคดังกล่าวมีผลทำให้การใช้ภาษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขาดความหมายที่สมบูรณ์ ขาดการต่อเนื่องของประโยคหรือข้อความ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ราตรี ปิตาวรานนท์ (2525 : 99) ที่กล่าวว่าลักษณะข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีผลทำให้ภาษาของนักเรียนดังกล่าวขาดความหมายที่สมบูรณ์และขาดการต่อเนื่องของประโยคหรือข้อความ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความไม่สามารถในทางภาษาเขียนของนักเรียนเหล่านี้

การสอนในเรื่องการเขียนประโยคไม่ว่าวิธีใดก็ตาม กิจกรรมที่ขาดไม่ได้ คือ การให้ผู้เรียน ได้เห็นภาพที่สัมพันธ์กับการสะกดคำ และการเขียนประโยคการให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยการกระทำด้วยตนเอง อาจเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือรายบุคคลในการแก้ปัญหาด้วยการลองผิดลองถูกหรือระดมสมอง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการเขียนประโยค และยังช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนได้เลียนแบบการเขียนประโยคจากเพื่อนที่เก่งกว่าการสอนไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ผู้สอนควรได้มีการตรวจแบบฝึกหัด และแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของเด็ก ได้แก่ การเขียนคำตกหล่น (Omissions) การเติมหรือเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น (Additions) การเขียนสลับที่หรือแทนที่อย่างผิด ๆ (Substitutions) และการจัดตำแหน่งของคำในประโยคที่ผิดพลาด (Word Order) พร้อมทั้งให้เด็ก ได้รู้ถึงข้อผิดพลาดดังกล่าวด้วยการประเมินผลความสามารถทางการเขียนประโยค ควรประเมินผลหลังการสอนเขียนประโยคทันที และแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบ เพื่อให้ นักเรียน ได้มีกำลังใจในการเขียน อีกทั้งจะ ได้รับทราบข้อบกพร่องของตนเองอันจะทำให้ นักเรียน ได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นในการเรียนครั้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีการนำวิธีการสอนเขียนประโยคด้วยนิทานแผ่นเดียว ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไปเปรียบเทียบกับ การสอน โดยวิธีอื่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY